

Obama Bey Soykırım Yerine “Büyük Felaket” Dedi: Ne Güzel!

İçeriği Yazan: [Mehmet TURAN](#) [1] Zaman: Cum, 05/03/2010 - 17:15

Yazar: Mehmet TURAN

Dikkat! Bu yazı geçen yıl Bay Obama’nın Türkiye ziyareti esnasında yazılmıştır.

Malumunuz “Obama Bey” ülke ziyaretlerine ilk olarak çok sevdiği, huzur ve mutluluğun diğer adı olan, yüzyıllar boyu envai çeşit mezhep ve dinin kardeşliğine şahit olmuş, yeri geldiğinde cihan imparatorlarına ev sahipliği yapmış dünya başkenti, güzide, muhteşem, harika, şahane, fevkalade, müthiş, süper, en süper

şehir; İstanbul'dan başlamış ve dünyaya o kadar önemi mesajlar vermiş ki gazetelerimiz, yazarlarımız, sanatçılarımız, sporcularımız ve diğer medya sarayı sakinleri de ona hayranlık, sevgi ve aşk mesajları yolladı.

Daha altı yıl önceden yağlayıp, makyajlayıp süsledikleri Obaaaaama'yı şirin ve mazlum çocuk olarak dünyaya tanıtmaya başlayan ABD'nin bu kadar başarılı olmasına pek şaşırıyorum. Zaten Vietnam'da, Sudan'da, Irak'ta ve Afganistan'da kendilerini rezil eden Amerikalılar, o asil ve kahraman askerlerinin onurunu kurtarmak için (yani dünyanın yeniden sempatisini kazanmak için) dün anasına tecavüz ettikleri bir ırktan bugün başkan çıkardılar. Verdikleri mesajda gayet açık; demokratlar işte kardeşim!

Ama bir yandan da bu milletin halini görünce içim acıyor. Entel gözüken fakat geri zekâlılık ve cehaletten bir türlü vazgeçmeyen, içinde boğuldukları aşağılık kompleksinden kurtulmanın yolunun ancak batı tarzı yaşamı benimsemekle ve kendi kültürünü küçümsemekle olacağına inanan bir toplum yaratmaya çalıştılar ve bunu da başardılar. Aslında birçok insanın kendi kültürünü yeri geldiğinde en milliyetçi ve tutucu bir tavırla sergilediği ama bilinçaltında oluşturulan “Türk halkı Cahildir” imajının getirdiği eziklik duygusuyla, “haliyle” bir Avrupalı, ABD'li veya “Japonyalı” yanında boyun eğmek zorunda kalan yeni bir nesilde oluştu. İşte buna da “post-modernizm, bilmemneizm, popüler kültür” gibi kulağa hoş gelen ama içi bir o kadar boş kelimeleri takıp, kulaklara fısıldayarak, insanları kandırdılar. İşin ilginç halı o özindikleri insanların nasıl Ortadoğu kültürüne geri dönmeye başladığını da fark edemediler. Bugün bir çok ülkede yeni fikirler, kültürler ve önerileri değerlendirmek için bir çok sivil toplum kuruluşu çok ciddi çalışmalar yapıyor ve çok yakında görecekseniz ki insanların ortak değerleri çoğalacak. Her neyse, bu adını söz ettiğim kesim yani 21.yy tipik üçüncü dünya burjuvazisi, şu anda medya dahil bir çok şirket, holding, kuruluş ve kamu da yer bulmuş ve toplumun yapısı, gelenekleri, kültürü de giderek onlardan etkilenmiş, sonucunda da yozlaşmış bir toplum ortaya çıkmıştır. Yozlaşan bu toplum zamanla halktan da uzaklaşarak kendini üstün görmeye başlayan elit tabakaları oluşturmuştur. Onlar için hayat CNBC-e'deki dizileri izleyip BBC'deki haberleri takip etmek, akşamları bir yerlere gidip bir şeyler içip, boş zamanları da eğlenerek geçirmekten ibarettir. Hemen hemen hepsinin hayatı ceplerinde tomarla para, pesimist, umursamaz (argoca gamsız bir tavırla) yaşamın, insanın, varlığın ve kaderin ne olduğunun farkına varamadan acizce yaşayarak ve gene bilgin bir edayla bu kavramları küçümsemekle geçer. Dolayısıyla onların sıradan bir vatandaşın dünyaya baktığı bir açıyla bakmasını beklemek düpedüz ahmaklıktır

İşin ilginç bazı sanatçılarımız, tiyatrocularımız, sporcularımız ve radyo spikerlerimiz hiç utanmadan (hangi sıfatla ve ne yüzle) Obama taraftarlığı yapıp lehine slogan attılar orasını da anlamış değilim. Siyasetin “S” sinden anlamayan, emperyalizme ve kalleşliğe karşı geldiklerini söyleyip, bazılarının da sosyalist geçindiği, fakat lanet okudukları o toplumun yaşam tarzına özenip, o şekilde bir hayatı arzulayan ezik ve zavallı bir toplum da yetişti, yetiştirildi, yetiştiriliyor, yetiştirilecek... (TO BE CONTINUED!)

Bakın nasıl edebiyat parçalamışım. Bu tür üslupla yazan yazarlar okunuyor bu sıralar... Gelelim gerçeğe...

Bir Amerikan rüyası...

Bütün dünyada yetmiş yıldır “sözüm ona” barış götürdükleri yerlerde ırzına

geçmedik kadın, katletmedikleri çocuk, işkence etmedikleri adam kalmayan ama yinede o demokrat ve özgürlükçü tavrından ödün vermeyen ABD ve kader ortakları (Avrupa Birliği, İsrail ve diğer kankileri) kendilerini elbette barışçı olarak göstereceklerdir. Bunu da anlayışla karşılamak gerekmektedir. Ama izin verilmeden sineğin uçamadığı bir ülkede başa getirilen birisinin iyi olduğuna inananlar ve ona şakşakçılık yapanlarda her zamanki gibi oltaya takılan kefallerdir benim gözümde. Çünkü biz unutmadık ABD askerlerine karşı vatanını savunan Irak’lılara terörist denilen günleri, o zamanda da birileri çıkıp ABD’lileri savunuyordu. Hatta bırakın onları, dün kamera arkasından ana baci sövdükleri siyasi liderlerle bugün aynı kameralar önünde röportajlar yapan ve büyük gazeteci, yazar sıfatlarıyla “milyonları peşinden sürükleyen” aydınları da unutmadık. O aydınların milyonları nerelere sürüklediği de işte yavaş yavaş ortaya çıkıyor. Memleketin hali ortada... Atatürk zamanında tabi televizyon yoktu Türkiye’de. O yüzden sözünü ben günümüz çağına tercüme etmeliyim: “Yeni nesil medyanın ve o ekranların başına geçirilen cahil ya da satılık öğretmenlerin eseri oldu.”

Şimdi o zavallılara ve onların söylediklerine itibar edenlere bir şeyi hatırlatmak istiyorum... Eğer ABD, Obama bey döneminde herhangi bir savaşa veya çatışmaya girmezse, bunun nedeni iyilik meleği Obama Bey’in başkan olması değil, onu oraya çıkaran senarist ve yönetmenlerin istemesi sonucudur. Lakin olurda yeni bir savaş çıkarsa, ona da senarist ve yönetmenler karar verecektir. Peki ya o savaş çıkarsa, bugün Obama yalakaları, taraftarları o zaman çıkıp ekranda ne diyecek? Onu da ilerleyen günlerde göreceğiz. Çünkü Somali, Afganistan ve Sudan gibi ülkelerde işler sarpa sarabilir.

Gelelim başlığımıza:

Son birkaç gündür gazete ve radyo ve televizyonlarda birilerinin bangır bangır bağırdığı üst düzey stratejik gelişmeler bence hiçte sevinilecek türden değil. Obama beyin soykırım yerine büyük felaket demesi ve ardından gelen müthiş karartıcı (aydınlatici olmadığına göre karartıcı) yorumlara da her zamanki gibi gülüp geçiyorum. Habercilik sektörünün getirdiği bir ayrıcalıktan mıdır, bilinmez ama son otuz yıldır haberler istenilen şekilde aktarılabilir. Yani öyle kelimeler seçiliyor ki denmiyor da ima ediliyor. Hani bizim onların istediği gibi düşünmemiz isteniyor. Utanmasalar Kurtuluş Savaşı’nda bile itilaf devletlerini haklı çıkartacaklar. Daha dün Yiğit Bulut televizyonlarda “Borç alacağız diye sevinen ekonomistleri anlamıyorum.” dediği zaman kimse aldırış bile etmemişti üstelik. Türk aydınları zaten yıllardır kalemlerini “lay lay lom” havasında bir propaganda aracı olarak kullanıp, istedikleri haberi istenilen şekildeki açıklamalarıyla yorumlayarak insanları aldatıyor...

Beşer dakikadan kanalları takip ettim. Kim ne diyor? Nasıl yorumluyor? Bana ne malzeme çıkacak?... Üç beş sağlam yorumcu dışında olayı doğru dürüst eleştiren adam göremedim (Evet medyanın satılık oluşu bir kez daha kanıtlandı). Hele ki bazı zavallı profesörlerin ve üst düzey, first class business class ve word class yazarların yorumları ise acınacak durumdaydı. Eski bir ABD büyükelçisi ve üç beş yazar dışında “Büyük felaketin” üzerinde kimsecikler durmuyordu. Soykırım kavramı, her ne kadar Yahudilere has bir şeymiş gibi algılanmak istense de Ermenilerin, Rusların, ABD ve AB’nin ve özellikle de çabalarından dolayı mutlaka teşekkür etmemiz gereken, yayında ve yapımda emeği geçen Türk aydınlarının sayesinde Ermeni soykırımı neredeyse artık bir tabu olmaktan çıktı (Bu tabir onların, eğer onlara katılmazsan sen cahil ve geri kafalısın. Ayrıca bu düşünce tarzı da tabudan başka ne olabilir ki?) ve kabul edilecek. Bizlerde yapmadığımız bir katliamdan dolayı yüz yıllardır çıkarmak için canla başla savaştığımız barbar gömleğini (Kasap önlüğü de olabilir) bu sayede hiç çıkarmamak üzere giymiş oluyoruz.

(Bilenler bilir)Almanya’da şu an müze olarak kullanılan bir evde Yahudilerin topluca yakıldığını ve o yakılma sonucu yanık et kokusunun duvarlara sindiği anlatılırdı. Hatta bir tane Türk aydını da o müzeyi gezdiğinde, Ermenilere hemen hemen aynı şeyleri yaptığımızı düşünmüş ve o yüzden “Bende Ermenilerden özür diliyorum, onları anlıyorum.” gibisinden salakça bir makale ve gerekçe yazmıştı. (Günlerden bir gün berber bir ağabeyimle siyaset hakkında konuşuyoruz. Arkadaşın biri konuyu başka yerlere bağladı. Ağabeyimiz çok önemli bir iki cümle etti; “Bir konu eğer başka yerlere çekiliyorsa, bilin ki bu işte bir bit yeniği vardır. Çünkü işin aslı başkadır.”... O gün bugündür ben de kıllanırım bu başka yere çekilen mevzulardan...). Velhasıl ablamız Almanya’daki soykırım müzesinden, nasıl Ermeni diasporasını kanıtlıyor kanıtıdır...

İşte bize giydirilecek kasap önlüğü de tenimize öyle sinecek ve etlerimiz arasında eriyecek ki ilerde her terlediğimizde bunun kokusunu hissedeceğiz..

Soykırım tartışması artık sıkmadı mı?

Sözde Ermeni soykırımını anlatmak ve hakkında bir hüküm vermek ne kadar tarihle ilgilensek de bizi aşacak bir hadisedir. Ama madem mikrofonu eline alan konuşuyor biz de bunun ceremesini çekecek bir vatandaş olarak bir iki cümle söyleyebiliriz.

Yusuf Halaçoğlu gibi ömrünü bu belaya adanmış bir insanın, koltuğundan nasıl indirildiğini ne çabuk unuttuk? Uluslar arası tarihçilerin (Bernard Lewis, Stanford Shaw gibi) “Ermeni soykırımı yoktur.” demelerine rağmen, neden hala ısrarla büyük güçler bu isimleri ve bizi muhatap bile almadan direk dayatma yapıyor? Türkiye’deki bir takım kimselerin (Çoğu baba parasıyla okuyup, emperyalizm kölesi olan burjuva takımının) yaptığı bir takım kampanyalar ve söyledikleri sözler dünya da ilgi görürken, yıllardır soykırımın olmadığını ispatlayan ve söz hakkı isteyen insanlara neden ambargo uygulanıyor?

Hele ki tarihçi bile olmayıp güya “yazılarıyla milyonları peşinden sürükleyen” aydınların (ki geneli entel) “Soykırım olmuştur.” , “Gerçekler acıdır.”, “Tarihimizle yüzleşelim!”, “Biz bunu maalesef yaptık.” gibi sloganlarla gene kendilerine özenen insanların aklını çelmesi ahlaksızlığın daniskasıdır. Güya samimi özeleştiride bulunuyorlar. Şu da gariptir ki, ismini saydığımız büyük tarihçilere bugüne kadar kimse bir belgeselinde yer vermemişken; “Daha dünkü bok!” diyebileceğimiz insanların önüne neden kameralar yığılıyor? Bu kişiler yeri geldiğinde en solcu takılan insanlar ama kendi hadleri olmadığı halde kocasının, babasının torpili ile mevki sahibi olmuş ve bunu da çok iyi kullanmış şahsiyetlerdir. Ciddiyetsiz, lakayıt ve hoyratça geçen bir elli yılın ardından yazıktır ki bu ihale bizde kaldı; kalacak. Türk medyasına çağrı yapıyorum; “Madem o kadar iyi yönetmen, yazar gazetecisiniz gidin adam gibi belgeseller yapın, adam gibi kaynakları araştırın, adam gibi insanlara söz hakkı verin, dünya çapında kendinizi tanıttın.”... Onca yıl içinde Türk halkına üç tane belgesel çıkarıp, bunun sayesinde saygınlık kazanan insanları da bu sayede buradan kınıyorum...

TRT ’de izlediğim bir belgeselin sonunda katledilen Türk sayısı 517 bin olarak söyleniyordu. Eğer bu rakam doğruysa neden bugün hiçbir tarihçi bunu açıklamadı? Tutturmuşlar bazı cümleleri, bir iki olay etrafında aynı şeyleri geveliyorlar. Hep aynı cümleler, basit, ucuz ve slogan türü...

İş o raddeye geldi ki Taşnaksutyun Partisi lideri bile Habertürk muhabiri ile yaptığı röportajda gayet rahat bir tavırla; “Türk aydınları sayesinde 2025 yılında ‘soykırım’ tanınacak.” gibi demeçler verdi ve daha sonra da içinde memleketimin şehirlerinin

de bulunduğu büyük Ermenistan haritası altında poz verdi. Bunun yanı sıra Türkiye'nin de ileride önünün çok açık olacağına ve uluslar arası alanda çok güçlendiğini söyleyenler; “Bu işten mutlaka Türkiye kârlı çıkacak ve faydasını ileride göreceğiz..” gibisinden yorumlarla beyin yıkama işlemlerine devam ediyor.

Benim düşüncem ise; AB'nin sürekli Petrol ve Doğalgaz krizi yaşadığı Rusya'dan kurtularak, onun yerine diğer pazarlardan Ermenistan üzerinden ve Türkiye aracılığıyla daha çok ve ucuz olarak yakıt temin etmek istemesi sonucunda soykırımın da diyet olarak verilip bu işin artık biran önce bitirilmek istenmesidir. Halk tabiriyle emperyalistler bir cambazlık ile Türkiye'yi oyuna getirip, genç kızların sevgilisi ABD'li genç oyuncuya (Obama) 94.dakikada (Ermeni olaylarının 94. yılı) golü attırmak istiyor.

ABD ve AB ile kucak kucağa (mecburen) oturmasının sonucunu altmış yıl sonra karnı şişerek hisseden Türkiye'ye mutlu haberi doktor olan evlatları (Türk aydınları: çünkü sürekli bu toplumu iyileştirmeye çalışıyorlar ya!) verdi: Üçüzümüz olacak. Bunların isimlerini de onlar koydu: Ermeni, Kıbrıs, Kürt sorunları. Demek ki Türkiye'nin soyadı da Cumhuriyet değil Sorun'muş. Çünkü hem diğer ülkelere, hem de kendi içindeki halka Sorun'dan başka bir şeyi hatırlatmayan bir ülke burası. Türkiye'ye kadın rolü biçmeme de kimse içerlemesin. “Vatan bizim anamız.” zihniyetiyle yetiştirdiklerinizdenim çünkü.

Obama bey'e dönersek, onu melek gibi gören veya göstermeye çalışanlarda zavallı dünyalarında hayal kurmaya ve uyumaya devam etsin! Çünkü aydınlarımız daha çok çocuk istiyor: (Rum mübadelesi, Sağ – Sol, Alevi, Başörtüsü). Hatta o doğmamış çocuklara mektup yazmaya başladılar bile...

Baştan beri belirttiğim “o bazı aydınlara” da iki çift lafım var: Bu halkın (sizin gibi) ne Milano'da, ne Paris'te, ne Kuzey Irak'ta, ne Tel Aviv'de, ne Erivan'da, ne Tahran'da, ne de Atina'da kalacak bir evi, ne de gidecek bir ahabı var. O yüzden (içinde yüzdüğünüz) rahatın, konforun ve lüksün olduğu yerde çaba ve uğraş olmaz. Bu vatan uğruna çalışıyormuş gibi de gözükmeyin. Ne karnı tok devrimci olur, ne de sosyete Müslüman! Rahatlıktan bir an olsun ödün bile vermediğiniz ömrünüzde; bir tersane işçisinin yahut herhangi bir lokantadaki garsonun bu vatana duyduğu sevginin ve ettiği hizmetin ne derece önemli olduğunun farkına varamadınız. Azıcık vakitlerinizi eğlenceden ayırabilirseniz, varoşlarda bir tur atın veyahut onu da yapmayın sadece düşünün : “O insanların bakış açısıyla sizin bakış açınız bir mi ?”... Bugün Irak'ta olduğu gibi Amerikan ordusu bu ülkeye girse ilk kaçacak olanda aydınlarımızdır. O yüzden biz dünü unutmadık, geleceğimizi de size emanet etmeyiz.

İngilizler neden hiç cezaya tabi olmazlar bilir misiniz?

Seminerin birinde hocamız güzel bir tespit yaptı. “İngilizler hangi işi yapacak olsa önce onun için bir kanun hazırlar ve işi kurallarına uygun yapar.” demişti. Hakikaten de öyledir. Magna Carta'larla başlayan hukuk ve diplomasi çılgınlığı sonrası sayelerinde sömürdükleri ülkelere de bıraktıkları ucuz ve gerçeklik taşımayan sloganların hala havalarda uçuştüğünü görüyoruz. Üstelik bu kavramları dün onlardan öğrenen işbirlikçi kesim şimdi onlara ve halka satmakla da yetinmiyor (Bu sömürge aydını tabiri çok hoşuma gitti. Kocaeli üniversitesince hazırlanan Tarih kitabının girişinde sömürge aydınlarının tanımı yapılıyor ama aynı aydınlara ilerleyen bölümlerde kitapta yer veriliyor. Bu da enteresan bir dipnot...)

Uluslararası hukuk kurallarına göre Tehcir Soykırımı eşittir. İşte Türkiye bunun ceremesini çekiyor. Ama aynı şekilde kimse bilmiyor ki Türkler çok önceden

Arapları, Kürtleri ve hatta Türkleri bile tehcir etti! Yani ne dini, ne etnik bir olay... İnanmayanlar buyursun, bütün tarih kitaplarını karıştırın. Osmanlı zaten Ermenileri değil isyancıları cezalandırmak istedi. Ama çok yaşasınlar Ermeni-Müslüman (Ermeni - Türk değil) çatışmalarını gerçekleştirerek, bin yıl birlikte yaşayan iki kardeş milleti birbirine düşman ettiler. Hatta onların oluşturduğu suni sorunlar müthiş bir reklam ve kampanyayla insanların bilinçaltına hala yerleştiriliyor. Şimdi soruyorum herkese; bu uluslararası hukuk kurallarını da kim yazdı acaba? İngiltere mi? Fransa mı? Rusya mı? ABD mi? İsrail mi? Ermenistan mı? Bulgaristan mı? Çin mi? Yunanistan mı? Araplar mı? Vatikan mı?

Peki ya adını saydığımız ülkelerden, milletlerden savaşmadığımız var mı?

Şu soruyu da eklemek gerek: Tarihte Türklerden başka bu şekilde bir tehcir yapan millet var mı? Varsa niye hiç kimse bundan bahsetmiyor? Mozambik veya Madagaskar yaparsa tamam eyvallah da, bir İngiltere, bir Fransa neden tehcir etmemiş kimseyi? Acaba aynı durum onlara olsa nasıl savunacaklardı kendilerini? Ruanda katliamında yüzde yüz pay sahibi olmalarına rağmen, bizim bir türlü başaramadığımız diplomasiyle kendilerini aklamaya çalışıyorlar ya Fransızlar! Onu da geçtim Cezayir 'den bile (resmen insanları katlettikleri halde) özür dilemeyi çok gören bir millet, hangi yüzle yüz yıldır Ermeni kardeşlerine bu kadar çok destek veriyor? Bütün bunlar olurken dünya neden bunları görmezden geliyor? Hocalı 'yı, Bosna'yı herkesin gözü önünde vahşi bir şekilde kana bulayan isimlere gıkını çıkartamayan barış elçileri, neden müttefikleri, stratejik ortakları ve model ortakları olan ve Ortadoğu'da kullanmaktan bıkmadıkları Türklerin konuşmasına fırsat dahi vermiyor?

Beş altı yıl önce Amerikan ordusu Irak'a girerken Nihat Genç bir makale yazmıştı. O zamanda elinde çubuklar olan üst düzey stratejist, siyaset bilimci, yazar ve profesörler çıkmışlar ekranlarda harita üstünde yorumlar ve analizler yapıyor, Yok "Amerika şöyle yapacak.", yok "Burada böyle olacak!" gibisinden tahminler yürütüyorlardı. "Kardeşim orası Türkiye'yi ki üç beş yıllık stratejileri, projeleri olsun?" demişti. Sizce ona katılmamak mümkün mü? Altmış yıl önce sadece doktrinlerini yazdıkları hayallerin gerçekleşmesi için (kimseyi dinlemeden) ellerinden geleni yapıyorlar. İsrarla birileri de çıkıyor ve değişik yorumlarla insanların kafasını bulandırıyor. Yahu sadece Mahir Kaynak, en az on yıldır "Büyük Ortadoğu Projesi" diye bağırıyor. Ama gelin görün ki kimse ciddiye almıyor. Bazıları da "Büyük Ortadoğu Projesi" diyen birisi gördüğünde, küçümseyip, cahil olarak görüyor...

Bir çok tarihçinin hem fikir olduğu konu; "Tarih'i yargılamak için değil anlamak için okumalıyız.". Zaten birçok üniversite kitabında tarihin tanımı yapılırken; "Dünü inceleyip bugünümüzü değerlendirmek ve bu sayede geleceği kontrol edebilmek için gereklidir." ifadesi yer alıyor. Bizim tarihimiz nedense sadece yargılamak için kurcalanıyor... Bu kadar ağır bir yazıyı bir espriyle bitirelim;

Geçtiğimiz yüzyıla damgasını vuran olaylar vardır hani. Yüzyılın filmi, yüzyılın resmi, yüzyılın maçı gibi... Herhalde yüzyılın şarkısını da bir Türk; Ajda Pekkan söyledi: "Amaaaan Petrol, canııııı Petrol!"

Şimdi rahatça uyuyabiliriz...

(BU makale, Obama Bey'in Türkiye'ye geldiğimiz zaman / geçen yıl yazılmış; fakat bazı yayın organlarınca sansür yemiştir.)

iletisim@PolitikaDergisi.com [2]

Yorumlar

önce ebu guraibdeki

İçeriği Yazan: Osman Şen(Doğrulanmamış) Zaman: Cts, 06/03/2010 - 01:01

önce ebu guraibdeki pisliklerini temizlesinler...

- [Güncel](#) [3]

Kaynak URL (21/05/2024 - 19:12 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/obama-bey-soykirim-yerine-%E2%80%9Cbuyuk-felaket%E2%80%9Ddedi-ne-guzel>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-turan>

[2] <mailto:Mehmet.Turan@PolitikaDergisi.com>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>